02/10/2023

Μητροπολίτης Σουηδίας: “Προσευχή, μετάνοια, απάρνηση και νέκρωση του εγώ”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Προσευχή, μετάνοια, απάρνηση και νέκρωση του εγώ. Όλες αυτές οι αρετές οδηγούν στην αγάπη και την αγιότητα”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας στην ομιλία του στον Καθεδρικός Ναός Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, την Β΄ Κυριακή Λουκά.

“Διαπιστώνουμε ότι την αληθινή αγάπη του Χριστού τη νοθέψαμε, την κατεβάσαμε σε μέτρα ηθικιστικά και συναισθηματικά, την ονομάζουμε «αλτρουϊσμό», «ουμανισμό» και τη χρησιμοποιούμε ως το τελικό μας καταφύγιο. Θα έλεγε κανείς πως ο Κύριος είχε διαβλέψει τη νοθεία της αγάπης, γι’ αυτό και η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας προτρέπει: «Καθώς θέλετε νά σᾶς κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι κί ἐσεῖς παρόμοια νά κάνετε σ’ αὐτούς. ... Νά ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς σας, νά

τούς κάνετε καλά καί νά τούς δανείζετε, χωρίς νά περιμένετε ἀνταπόδοση καί τότε ὁ μισθός σας θα εἶναι πολύς καί θά εἴστε υἱοί τοῦ Ὑψίστου, πού εἶναι γεμάτος χρηστότητα καί εὐσπλαγχνία στους ἀχαρίστους καί πονηρούς. Νά γίνεστε οἰκτίρμονες, ὅπως εἶναι οἰκτίρμων καί ὁ οὐράνιος πατέρας σας»", υπογράμμισε ο Σεβαμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία

Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Εκατοντάδες χρόνια αφότου ήλθε ο Χριστός στη γη, μιλούμε για την αγάπη. Μια αγάπη, που Εκείνος τη φανέρωσε, τη βίωσε και την προσέφερε. Λαχταρούμε κι εμείς, αυτή η αγάπη να βασιλεύει στις καρδιές μας και να ρυθμίζει τις σχέσεις μας με τους άλλους. Συμβαίνει όμως, να συνειδητοποιούμε ότι η αγάπη για την οποία μιλάμε, να μην είναι αυτή που ο Θεός προσέφερε με τη Σάρκωσή Του και επεσήμανε ότι θα είναι το διακριτικό γνώρισμα, από το οποίο θα ξεχωρίζουμε από τους άλλους ανθρώπους.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι την αληθινή αγάπη του Χριστού τη νοθέψαμε, την κατεβάσαμε σε μέτρα ηθικιστικά και συναισθηματικά, την ονομάζουμε «αλτρουϊσμό», «ουμανισμό» και τη χρησιμοποιούμε ως το τελικό μας καταφύγιο.

Θα έλεγε κανείς πως ο Κύριος είχε διαβλέψει τη νοθεία της αγάπης, γι' αυτό και η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας προτρέπει: «Καθώς θέλετε νά σᾶς κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι κί ἐσεῖς παρόμοια νά κάνετε σ' αὐτούς. ... Νά ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς σας, νά τούς κάνετε καλά καί νά τούς δανείζετε, χωρίς νά περιμένετε ἀνταπόδοση καί τότε ὁ μισθός σας θα εἶναι πολύς καί θά εἴστε υἱοί τοῦ Ὑψίστου, πού εἶναι γεμάτος χρηστότητα καί εὐσπλαγχνία στους ἀχαρίστους καί πονηρούς. Νά γίνεστε οἰκτίρμονες, ὅπως εἶναι οἰκτίρμων καί ὁ οὐράνιος πατέρας σας».

Τί έχουμε, λοιπόν να αντιπαραθέσουμε ως στάση ζωής και συμπεριφορά; Ο απολογισμός είναι τραγικός. Πώς θα μάθουμε ν᾽ αγαπούμε αληθινά, άδολα και θυσιαστικά, κι αυτούς ακόμη τους εχθρούς μας; Ας βρούμε την απάντηση, όχι σε σκέψεις θεωρητικές, αλλά μέσα από τη ζωή αυτών που με την άσκηση και την προσευχή, το ξερίζωμα και τη νέκρωση του εγώ τους, στέκονται φάροι κι οδηγοί ζωής.

Ο Αββάς Αγάθων έλεγε: «Αν ήταν δυνατόν να βρω κάποιον λεπρό και να του δώσω

το σώμα μου και να πάρω το δικό του, θα μού ήταν ευχάριστο, γιατί αυτή είναι η τελεία αγάπη».
Ο Αββάς Ποιμήν έλεγε: «Μεγαλύτερη αγάπη δεν μπορείς να βρεις, από την προσφορά της ίδιας της ζωής μας, προς χάριν του πλησίον μας. Αν ακούσεις λόγο πονηρό, δηλαδή λυπηρό για σένα, κι ενώ μπορείς ο ίδιος ν᾽ απαντήσεις, αγωνίσου να μην μιλήσεις, ή αν αδικηθείς και υπομένεις και δεν εκδικείσαι, προσφέρεις τη ζωή σου για χάρη του πλησίον».

Ρώτησαν τον Αββά Ποιμένα: «Αν δω φταίξιμο του αδελφού μου, καλά θα κάνω να το σκεπάσω;» Απάντησε ο Γέροντας: «Την ώρα που θα σκεπάσουμε το φταίξιμο του αδελφού, θα σκεπάσει κι ο Θεός το δικό μας και την ώρα που θα φανερώσουμε το φταίξιμο του αδελφού, θα φανερώσει κι ο Θεός το δικό μας».

Επισκέφθηκαν κάποτε τον Άγιο Αντώνιο και του λέγουν: «Πες μας κάτι, πώς να σωθούμε;» Ο Γέροντας τούς απήντησε: «Το Ευαγγέλιο λέγει: «Ἐάν τις σε ραπίσῃ εἰς τήν δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καί τήν ἄλλην».» Του λέγουν: «Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό.» Τους απαντά ο μεγάλος ασκητής της ερήμου: «Αν δεν μπορείτε να στρέψετε και την άλλη, τουλάχιστον να υπομείνετε το ράπισμα στη μιά.» Του απαντούν: «Ούτε αυτό μπορούμε.» Λέει ο όσιος: «Αν κι αυτό δε μπορείτε, μην ανταποδώσετε το χτύπημα.» «Μα, ούτε αυτό μπορούμε.» Τους λέγει: «Κι αν και αυτό δεν μπορείτε κι εκείνο δεν το θέλετε, τί να σας κάνω; Προσευχή χρειάζεται».

Το ίδιο, Αδελφοί μου, οφείλουμε, να κάνουμε κι εμείς. Προσευχή, μετάνοια, απάρνηση και νέκρωση του εγώ. Όλες αυτές οι αρετές οδηγούν στην αγάπη και την αγιότητα.
Σήμερα, ξεκινά το Κατηχητικό μας Σχολείο. Ευχαριστώ τους εθελοντές Κατηχητές για την ανιδιοτελή προσφορά τους. Παρακαλώ τους γονείς, να στέλνετε τα παιδιά σας στο Κατηχητικό, φροντίζοντας έτσι για τη μόρφωση και καλλιέργεια της ψυχής τους.

Καλωσορίζουμε, επίσης, εγκαρδίως, και τον επισκέπτη μας από τη Σητεία της Κρήτης **π. Ιωάννη Καριχημάκη**.

